

คำพิพากษาฎีกาที่ 1794-1995/2559

บมจ.เคซีอี

โจทก์

นายทวีฤทธิ์

จำเลย

เรื่อง 1. กรรมการลูกจ้าง ปีนเข้าไปที่ห้องส่งงาน ผิดไหม

1. ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องประกอบกิจการในการผลิตแผ่นพิมพ์วงจร วันที่ 15 มกราคม 2554 ผู้คัดค้านทั้งสองโดยผู้คัดค้านที่ 2 ปีนเข้าไปที่ห้องส่งงานและไม่ได้ใส่ชุดพิเศษที่จัดเตรียมไว้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อสินค้าที่ผลิตแล้วเข้าไปในห้องพิมพ์งาน (Clean Room) และผู้คัดค้านทั้งสองได้ร่วมกัน ชักงวงพนักงานรับเหมาค่าแรงให้ไม่มาทำงานในวันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2554 ซึ่งเป็นวันหยุดทำให้งานของผู้ร้องหยุดชะงัก ไม่ได้ส่งสินค้าแก่ลูกค้าตามจำนวนที่กำหนดไว้ และทำให้พนักงานกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร้อง ไม่เคารพกฎระเบียบของผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นการจงใจทำให้ผู้ร้องซึ่งเป็นนายจ้างได้รับความเสียหายและฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของผู้ร้องขอให้มีการสั่ง อนุญาตให้ผู้ร้องเลิกจ้างผู้คัดค้านทั้งสอง

2. ผู้คัดค้านทั้งสองไม่ยื่นคำคัดค้าน

3. ศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้ว มีคำสั่งยกคำร้อง

4. ศาลฎีกาปรึกษาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงที่ยุติว่า วันที่ 15 มกราคม 2554 ผู้ร้องได้เรียกตัวแทนสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้าง เข้าประชุมและใช้เครื่องกระจายเสียงเรียกลูกจ้างของผู้ร้องเข้าประชุมเพื่อขอความร่วมมือในการทำงาน หลังการประชุมผู้คัดค้านที่ 1 กลับเข้าทำงานในห้องทำงาน ห้องพิมพ์งาน ซึ่งมีพนักงานรับเหมาทำงาน ผู้คัดค้านที่ 2 ปีนเข้าห้องดังกล่าวผ่านทางช่องส่งงาน โดยไม่ได้ใส่ชุดพิเศษที่จัดเตรียมไว้เพื่อป้องกันความเสียหายของสินค้าที่ผลิต ผู้คัดค้านทั้งสองชี้แจงเรื่องที่ประชุมมาให้พนักงานรับเหมาทราบ โดยผู้คัดค้านทั้งสองไม่ได้พูดห้ามไม่ให้พนักงานรับเหมาค่าแรงไม่มาทำงานในวันหยุด การที่ผู้คัดค้านทั้งสองชี้แจงเรื่องที่ประชุมมาให้พนักงานรับเหมาค่าแรงทราบไม่เป็นเรื่องผิดปกติหรือละเมิดหน้าที่ และที่ผู้คัดค้านที่ 2 ปีนเข้าไปห้องทำงานโดยไม่สวมชุดสำหรับใช้ในห้องดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนระเบียบของผู้ร้องเพียงเล็กน้อย จึงไม่มีเหตุที่จะให้ผู้ร้องเลิกจ้างได้ตามขอ

5. ที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้คัดค้านทั้งสองยุ้งเป็นเหตุให้พนักงานรับเหมาค่าแรงไม่ยอมมาทำงานในวันหยุดถือเป็นเจตนาเพื่อกดดันหรือบีบบังคับให้ผู้ร้องยินยอมตามข้อเรียกร้องมิใช่เป็นการใช้สิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายก็ดี ในช่วงเวลาที่เกิดเหตุคดีนี้ มีพนักงานรับเหมาไม่ยอมทำงานในวันหยุดจริงทั้งที่ลงชื่อและไม่ลงชื่อทำงานในวันหยุดเป็นผลมาจากการพูดคุยของผู้คัดค้านทั้งสองเป็นเหตุให้พนักงานรับเหมาจำนวนหนึ่งไม่มาทำงานในวันหยุดทั้งที่ลงชื่อไว้แล้วก็ดี เป็นการโต้แย้งข้อเท็จจริงที่ศาลแรงงานกลาง ฟังมา จึงเป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ต้องห้ามอุทธรณ์

6. มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องข้อ 2.1 ที่ว่า มีเหตุสมควรเลิกจ้างผู้คัดค้านทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้คัดค้านทั้งสองชี้แจงเรื่องที่ประชุมมาให้พนักงานรับเหมาทราบโดยผู้คัดค้านทั้งสองไม่ได้พูดห้ามไม่ให้พนักงานรับเหมาค่าแรงไม่มาทำงานในวันหยุด ย่อมไม่เป็นเหตุที่จะอนุญาตให้ลงโทษผู้คัดค้านทั้งสอง แต่จากข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คัดค้านที่ 2 ปีนเข้าห้องพิมพ์งาน ซึ่งเป็นห้องผลิตสินค้าที่ผู้ร้องให้ความสำคัญจะต้องออกระเบียบให้ใส่ชุดพิเศษเพื่อป้องกันความเสียหายของสินค้าไว้ การมาปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวของผู้คัดค้านที่ 2 ย่อมส่งผลกระทบต่อสินค้าที่ผลิตของผู้ร้องโดยอาจทำให้สินค้าซึ่งเป็นแผ่นพิมพ์วงจรอิเล็กทรอนิกส์เสียหาย กระกระทำของผู้คัดค้านที่ 2 ดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการเป็นลูกจ้างที่ดีอย่างยิ่งและทำลายต่อระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานที่กำหนดไว้เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อยและป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ผู้ร้องโดยตรง จึงมีเหตุจำเป็นและเหมาะสมเพียงพอที่จะอนุญาตให้ผู้ร้องเลิกจ้างผู้คัดค้านที่ 2 ได้

7. พิพากษาแก่เป็นว่า อนุญาตให้ผู้ร้องเลิกจ้างผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำสั่งของศาลแรงงานกลาง

รวบรวมโดยนายไพบุลย์ ธรรมสถิตย์มัน

www.paiboonniti.com

Code : 65